

## U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Zuzanou Čížkovou v právní věci

žalobce: Leo Express Global a.s., IČO: 290 16 002,  
sídlem Řehořova 908/4, 130 00 Praha 3,  
zastoupeného JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M., advokátem,  
sídlem Jungmannova 24, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: České dráhy, a.s., IČO: 709 94 226,  
sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1,  
zastoupeného JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M., advokátem,  
sídlem Křižovnické náměstí 193/2, 110 00 Praha 1,

o zaplacení částky 434.332.000,- Kč s příslušenstvím,

### t a k t o :

Návrh žalobce ze dne 30. prosince 2016 na přerušení řízení se zamítá.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou podanou u zdejšího soudu dne 30. prosince 2016 domáhá zaplacení částky 434.332,- Kč spolu s příslušenstvím z titulu nekalousoutěžního jednání. V odůvodnění žaloby uvedl, že žalobce se žalovaným vystupují jako přímí soutěžitelé v oblasti osobní železniční dopravy, jejichž podnikatelské aktivity jsou provozovány prostřednictvím stejné železniční infrastruktury a orientují se tak na zákazníky v České republice, tak na zákazníky ze zahraničí. V roce 2011 začala své služby v oblasti vlakové dopravy na trase Praha – Ostrava poskytovat společnost RegioJet a.s. coby první konkurent žalovaného v oblasti osobní vlakové přepravy. V návaznosti na vstup prvního konkurenčního dopravce na relevantní trh přistoupil žalovaný v říjnu 2011 k razantnímu snížení cen za dopravu na trase Praha – Ostrava. K dalšímu snižování žalovaným došlo 2013 a v roce 2014. V bodu IX. na straně 75 žaloby navrhl žalobce přerušení řízení z důvodu zahájeného řízení před Evropskou komisí (dále jen „Komise“), kde je řešena otázka zneužití dominantního postavení žalovaným na relevantním trhu, jež má dle názoru žalobce zásadní význam pro rozhodnutí zdejšího soudu, a proto ve smyslu ust. § 109 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“), navrhl přerušit řízení. Důvodnost zejména spatřuje v totožnosti skutkových a právních otázek, jež tvoří předmět řízení před Komisí, přičemž zodpovězení těchto otázek je spojeno s náročným dokazováním nejen z hlediska rozsahu, ale i specializace.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 8. června 2018 ve svém bodu VI. vyjádřil svůj nesouhlas s návrhem žalobce na přerušení řízení s odůvodněním, že řízení před Komisí pod sp. zn. AT.40156 stále probíhá, kdy Komise nijak nerozhodla, a proto výsledek řízení nelze předjímat, což mj. potvrdil v tiskové zprávě ze dne 10. listopadu 2016, na kterou odkazuje, sám žalobce: „zahájení řízení nepředjímá výsledek šetření[.], znamená, že se Komise bude touto záležitostí zabývat prioritně.“ Dle názoru žalovaného nejsou dány podmínky pro přerušení řízení,

neboť není rozhodné, zda souběžně se soudním řízením probíhá řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) či před Komisí. Oba tyto orgány jsou nadány veřejnoprávní pravomocí k dohledu nad dodržováním soutěžního práva, přičemž v případě ÚOHS se jedná o české soutěžní právo (zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění), popřípadě paralelně s ním i soutěžní právo EU, zatímco v případě Komise jde jen o soutěžní právo EU (zejména čl. 101 a 102 Smlouvy o fungování EU).

Podle ust. § 109 odst. 1 zákona, soud řízení přeruší:

- a) jestliže účastník ztratil způsobilost jednat před soudem a není zastoupen zástupcem s procesní plnou mocí;
- b) rozhodnutí závisí na otázce, kterou není v tomto řízení oprávněn řešit;
- c) dospěl k závěru, že zákon, jehož má být při projednání nebo rozhodování věci použito, nebo jednotlivé ustanovení je v rozporu s ústavním pořádkem a podal-li u Ústavního soudu návrh na zrušení tohoto zákona nebo jeho jednotlivého ustanovení;
- d) rozhodl, že požádá Soudní dvůr Evropských společenství o rozhodnutí o předběžné otázce.

Podle odst. 2 cit. Ustanovení, pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může řízení přerušit, jestliže:

- a) účastník se nemůže řízení účastnit pro překážku trvalejší povahy nebo proto, že je neznámého pobytu;
- b) zákonný zástupce účastník zemřel nebo ztratil způsobilost jednat před soudem;
- c) probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět.

Ust. § 109 odst. 2 o.s.ř. se jedná o fakultativní přerušování řízení, které je tak ponecháno na úvaze soudu, zda v konkrétním případě je vhodnější přerušit řízení či učinit jiná vhodná opatření. K přerušování soud přistoupí výjimečně, ve vztahu k přerušování řízení podle ust. § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. je především povinností soudu postupovat v řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná v souladu s ust. § 6 o.s.ř. Důvodem přerušování podle ust. § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. je zejména hospodárnost řízení. Soud při posouzení, zda je účelné a vhodné přerušit řízení, musí přihlídnout ke vhodnosti, délce řízení, práva účastníka na rychlou a účinnou ochranu, zamezení rozdílných rozhodnutí více soudů a v neposlední řadě zmíněná hospodárnost řízení. Vhodnost přerušování řízení je nutné posuzovat nejen s ohledem na jiné řízení, ale též na skutečnost, že se takto přerušovaným řízením může značně samotné řízení prodloužit.

Podle ust. § 135 odst. 1 o.s.ř. je soud vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu; soud však není vázán rozhodnutím o blokovém řízení. Podle odst. 2 cit. ustanovení otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází. Z uvedeného vyplývá, že soud nemůže rozhodovat o ničem jiném, než co předmětem sporu učinily strany, ani jimi vymezený předmět překročit.

Dle ustanovení § 2972 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen „obč. z.“), kdo se účastní hospodářské soutěže (soutěžitel), nesmí při soutěžní činnosti, ani při sdružování k výkonu soutěžní činnosti, vlastní účast v hospodářské soutěži nekalou soutěží zneužívat, ani účast jiných v hospodářské soutěži omezovat. Toto ustanovení stanovuje dvě možné formy protisoutěžního jednání. Jednou z nich je nekalé soutěžní jednání, na které se aplikuje obč. z. dle ustanovení § 2976 a násl. a druhou takovou formou je nedovolené omezování hospodářské soutěže, které je primárně upraveno čl. 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a dále

zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění. Jinými slovy nekalé soutěžní jednání je deliktem soukromoprávním, kdežto omezování hospodářské soutěže je deliktem veřejnoprávním, z čehož vyplývá, že v rámci řízení uplatní i jiné právní normy. Předmětem řízení u zdejšího soudu žalobce uplatňuje náhradu škody způsobenou v důsledku nekalosoutěžního jednání žalovaného, tj. zda se žalovaný dopustil protiprávního jednání naplňující znaky generální klauzule nekalé soutěže. Z uvedeného vyplývá, že soud se bude zabývat pouze tím, zda se žalovaný skutečně dopustil protiprávního jednání a zda v důsledku takového jednání vznikla škoda a zda je mezi takovým jednáním a tvrzenou škodou kauzální nexus. Naproti tomu v řízení před ÚOHS a Komisí se zabývají posouzením otázky, zda byl spáchán správní delikt, tj. zda hospodářská soutěž byla narušena nebo ohrožena zneužitím dominantního postavení soutěžitele. Z výše uvedené je zřejmé, že předmětem řízení u nalézacího soudu je nárok na náhradu škody, který není a ani nemůže být uplatněn v probíhajícím správním řízení nebo v řízení před Komisí. Soud si v souladu s ust. § 135 odst. 2 o.s.ř. může sám předběžně posoudit, zda došlo k tvrzenému správnímu deliktu či nikoliv. Vzhledem k tomu, že žalobce u zdejšího soudu podal žalobu v prosinci roku 2016, kdy v řízení ještě ani nebylo jednáno, neboť do současné doby se žalobce domáhal osvobození od soudního poplatku za návrh na zahájení řízení ve věci samé, soud neshledal důvodnost návrhu žalobce na přerušování řízení, a proto jej zamítl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné dle ust. § 202 odst. 1 písm. g) o.s.ř.

Praha 13. července 2018

JUDr. Zuzana Čížková, v.r.  
samosoudce